

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de la ciutat de Manresa, el 28 de gener del 2004. Es reuneixen els senyors i senyores que tot seguit es relacionen, per celebrar la sessió número 2 del Ple de la Corporació, amb caràcter extraordinari i urgent, en primera convocatòria.

ASSISTENTS

Alcalde-president

Il.lm. Sr. Jordi Valls i Riera

Tinents d'alcalde

Primer: Sr. Joan Canongia i Gerona
Segon: Sr. Ramon Fontdevila i Subirana
Tercera: Sra. Maria Àngels Mas i Pintó
Cinquè: Sr. José Luís Irujo i Fatuarte
Sisè: Sr. Josep Camprubí i Duocastella
Setè: Sr. Ignasi Perramon i Carrió

Regidors i Regidores

Sra. Montserrat Mestres i Angla
Sra. Aida Guillaumet i Cornet
Sra. Anna Torres i García
Sr. Alain Jordà i Pempelonne
Sra. Montserrat Selga i Brunet
Sr. Xavier Rubio i Cano
Sr. Josep Vives i Portell
Sra. Imma Torra i Bitlloch
Sr. Josep Becerra i Finestras
Sra. Maria Rosa Riera i Montserrat
Sr. Gregori García i Lladó
Sr. Alexis Serra i Rovira
Sr. Josep Maria Sala i Rovira
Sr. Xavier Javaloyes i Vilalta

Secretari general accidental

Sr. Lluís Granero i Vilarasau

Interventor

Sr. Josep Trullàs i Flotats

ABSENTS

Sra. Núria Sensat i Borràs
Sr. Josep Lluís Gozalbo i Fuertes
Sr. Miguel Angel Martínez i Conde
Sra. Carina Rius i Díaz

El president obre la sessió a les 20 hores i 5 minuts, i, un cop comprovat el quòrum d'assistència necessari per a la seva vàlida constitució, es passa tot seguit a tractar els assumptes compresos a l'ordre del dia que s'especifica a continuació.

1. PRONUNCIAMENT DEL PLE SOBRE LA URGÈNCIA DE LA CONVOCATORIA I, SI ESCAU, RATIFICAR-LA.

L'alcalde diu que el Ple pren coneixement en aquest moment de la renúncia al càrrec de regidor de l'Ajuntament de Manresa del senyor Joan Canongia, i que, als efectes que la Junta Electoral Central determini qui és la persona que l'ha de substituir, i per guanyar temps dins del marc de la normalització de l'Ajuntament, s'ha cregut oportú dur a terme aquesta sessió extraordinària i urgent del Ple.

Agraeix, així mateix, als membres presents la seva disponibilitat per poder-la fer avui a les vuit del vespre.

A continuació, sotmet a votació la urgència de la convocatòria, que s'aprova per unanimitat dels 21 membres presents.

2. PRENDRE CONEIXEMENT I DONAR-SE PER ASSABENTAT EL PLE DE LA CORPORACIÓ, DE LA RENÚNCIA AL CÀRREC DE REGIDOR DE L'AJUNTAMENT DE MANRESA FORMULADA PEL SENYOR JOAN CANONGIA I GERONA.

El secretari dóna compte del dictamen de l'alcalde, del 26 de gener del 2004 que, transcrit diu el següent:

"El senyor Joan Canongia i Gerona ha presentat escrit de data 24 de gener del 2004, registre d'entrada número 2.505, de 26 de gener del 2004, en el qual formula la seva renúncia al càrrec de regidor d'aquest Ajuntament.

L'escrit de renúncia esmentat, transcrit en la part suficient diu el següent:

"En virtut del Decret 95/2004, de 20 de gener pel qual em nomenen per al càrrec de Director General d'Emergències i Seguretat Civil del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya i atenent al fet que considero que aquest càrrec m'obligarà a tenir plena dedicació.

Serveixi la present per manifestar la meva renúncia a l'acta de regidor d'aquest Ajuntament."

Vista la normativa aplicable continguda essencialment en els articles 182 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny del règim electoral general i modificacions posteriors, en concordança amb els articles 15.2 i 19.1 de la mateixa llei i 9.4 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre.

Vista, així mateix, al instrucció de 19 de juliol de 1991 de la Junta Electoral Central, sobre substitució de càrrecs representatius locals.

Tenint en compte la urgència que revesteix la substitució del regidor per tal que la Corporació actuï amb la totalitat del nombre legal de membres corporatius.

Per tot això, en concordança amb l'escrit de renúncia esmentat i d'acord amb la normativa citada, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Manresa l'adopció dels següents:

ACORDS

1. Prendre coneixement i donar-se per assabentat aquest Ple corporatiu de la renúncia formulada pel senyor Joan Canongia Gerona, que pertany a la candidatura del Partit dels Socialistes de Catalunya—Progrés Municipal, al càrrec de regidor d'aquest Ajuntament, mitjançant escrit del 24 de gener del 2004, registre d'entrada número 2.505, del 26 de gener del 2004.
2. Trametre certificació de l'acord a al Junta Electoral Central, per a la substitució del senyor Canongia, conforme a allò establert a la Llei orgànica del règim electoral general, i a tal efecte expedeixi la credencial acreditativa de la condició d'electe a favor del candidat a qui correspongui cobrir la vacant produïda.
3. Així mateix, indicar que a judici d'aquesta Corporació correspon cobrir la vacant a la senyora Rosa Argelaguet Isanta, que segueix en la llista respectiva (P.S.C. (PSC-PSOE)-PM), atenent al seu ordre de col·locació."

El senyor Canongia i Gerona comença la seva exposició dient que durant dotze anys i mig ha intervingut moltes vegades en aquest Ple, però que, sens dubte, aquesta vegada és la més difícil.

Continua dient que ja s'hi havia acostumat i que l'Ajuntament de Manresa era com casa seva, ja que han estat dotze anys i mig de treball, quatre dels quals van ser molt intensos com a grup de l'oposició, durant els quals va tenir el privilegi de treballar al costat d'un gran mestre com és el senyor Jordi Marsal, que li va donar una formació que li va permetre, un cop assolit el govern municipal, tenir uns coneixements bàsics respecte el que és l'Administració i l'Ajuntament de Manresa, per poder afrontar el repte de llençar un projecte conjuntament amb un altre grup de gent, i en aquell cas, amb dos grups polítics més.

Diu que, quan s'arriba al final, en aquest cas, perquè el govern del país o una consellera l'ha proposat, i el conjunt del Consell Executiu l'ha nomenat o li ha fet confiança per assumir una responsabilitat a nivell del govern, que és potent, ja que consisteix en vetllar per les emergències i la seguretat civil dels sis milions de catalans, és una responsabilitat que infon molt respecte.

Manifesta, però, que ningú l'ha obligat a fer-ho, sinó que ho ha decidit lliurement, un cop consultat amb qui ho havia de fer: la família, els amics més íntims i els seus companys de viatge.

Comenta que si fa vuit mesos algú li hagués dit que avui faria aquest discurs li hauria contestat que s'estava tornant boig. Diu que es va presentar amb la il·lusió d'acabar el mandat, però s'ha trobat aquest encreuament al mig.

Explica que durant els darrers dies ha estat pensant què és el més important que ha fet durant aquests anys, i creu que la cosa més important que s'emporta de tot el que hagi pogut fer és el fet següent: quan feia un mes i mig que era a l'Ajuntament el van venir a veure uns nois joves, d'un grup d'Escoltes, que li van entregar 120.000 pessetes, que era el que costava instal·lar un semàfor en una cruïlla de la ciutat, per a un nen que era cec i sord.

Continua dient que aquells nois reivindicaven la instal·lació d'aquell semàfor des de feia un any i ja s'havien entrevistat amb tothom.

Diu que l'Administració era tan complexa que, evidentment, no podia acceptar aquests diners anònims d'uns ciutadans.

Recorda que li va venir un atac de rebel·lia tan gran que va sortir de despatx després d'haver donat un cop de puny a la taula—d'aquells que no s'han de fer—però reconeix que li va sortir de dins, i va dir que el semàfor es col·locaria l'endemà mateix.

Manifesta que, evidentment, no va poder ser així, però es va instal·lar quinze dies després.

Insisteix en afirmar que aquesta és la cosa més important que ha fet, i diu que recorda perfectament que quan es va col·locar el semàfor, un dels nois li va preguntar, plorant, què havia de fer amb els diners que havien recaptat per al semàfor, a la qual cosa li va respondre que fessin el que volguessin.

Diu que no oblidarà mai aquest fet, i comenta que la riquesa que suposa per al món local la proximitat al ciutadà, no es dóna enlloc més, ja que en els pocs dies que fa que és a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, ja ha notat un canvi substancial en aquest sentit. Així mateix, comenta que té l'experiència dels quatre anys que fa que és a l'Administració de la Diputació de Barcelona i, per tant, ja estava previngut sobre aquest aspecte.

Manifesta que la pressió que suposa haver de donar respostes immediates a les peticions dels ciutadans és una de les coses que més omple i és un orgull i un honor per a ell haver-ho pogut fer per a aquesta ciutat.

Agraeix als membres corporatius que hagin assistit avui al Ple i que tinguin paciència per suportar el seu discurs, però no volia marxar sense donar explicacions al Ple de viva veu.

Manifesta també el seu agraïment als treballadors de l'Ajuntament per la paciència que han tingut amb ell, així com als excel·lents col·laboradors que ha tingut, ja que en aquest Ajuntament hi ha gent molt bona treballant, amb moltes potencialitats.

Per últim, agraeix la comprensió que han tingut els ciutadans amb ell, i demana disculpes als membres corporatius per si alguna vegada s'han sentit ofesos; als seus companys, per si en alguna ocasió no els ha atès com es mereixien; als mitjans de comunicació, perquè és segur que amb ell no han tingut un aliat fàcil, ja que és conscient que és una persona difícil per als mitjans.

Diu que és manresà i que ho continuarà essent, encara que només sigui per venir a dormir a Manresa, ja que en aquesta nova feina ha descobert que surt de casa a les vuit del matí sense saber a quina hora tornarà. Afegeix que és probable que en més d'una ocasió no pugui tornar a dormir a casa, però, que malgrat això, continuarà essent manresà, i un amic per als qui ho desitgin.

Diu que espera poder servir als ciutadans de Manresa durant molts anys des del seu nou càrrec, ja que la Direcció General que tindrà la responsabilitat de conduir necessita estabilitat. Explica, en aquest sentit, que en els darrers vuit anys hi han hagut cinc directors generals, que ell n'és el sisè, i que en dos anys ja n'hi han hagut tres.

Espera, doncs, que el govern i els ciutadans li facin confiança i li permetin ocupar aquest càrrec durant molt de temps.

El senyor Rubio i Cano intervé dient, com ho fa el poeta: "*... i ara que surts a fer el viatge cap a Itaca, prega perquè el camí sigui llarg, ple d'aventures i de coneixences, seran moltes les matinades que entraràs en un port que els teus ulls ignoraven...*".

A continuació, fent una adaptació del poeta, diu al senyor Canongia que tingui sempre al cor la idea de Manresa, que el camí li sigui llarg, i que és segur que sabrà aplicar al país el que ha après en aquesta ciutat.

Així mateix, tornant a fer una adaptació del poeta, li desitja que la seva *travessia* sigui llarga i li diu que segur que ja és savi, però que quan torni encara ho serà més. Manifesta que el GMICV-EA el recordarà i que, encara que la seva responsabilitat és molt gran i que no li faltarà feina, ja que en els darrers dies ja ha hagut d'activar el pla especial per a nevades NEUCAT, segur que tindran ocasions per retrobar-se. Per últim disculpa l'absència de la regidora senyora Núria Sensat en aquesta sessió plenària, que avui és en el Consell Municipal de la Dona, i desitja al regidor senyor Canongia molta sort i bona feina.

El senyor Fontdevila i Subirana diu que, a més del comiat al regidor senyor Canongia, com a GMERC, des del punt de vista personal li agradaria manifestar que coneix el senyor Joan Canongia des de l'any 1995 i que des d'aquell any han anat treballant junts.

Continua manifestant que ara que s'acaba aquest itinerari que han compartit li agradaria poder-li transmetre la felicitació per tot aquest temps i per tota la feina fet, malgrat que hi ha hagut moments difícils o diferències de parer, no només en les sessions del Ple de l'Ajuntament, sinó també les reunions que han celebrat, en el despatx d'assumptes i en negociacions de temes. Diu que no s'han enfadat mai, sinó que només s'han irritat de vegades, però també han compartit molts bons moments al llarg d'aquests anys i la personalitat molt forta que tenen els dos ha provocat que apareguessin complicitats impensades.

Manifesta que segurament al llarg d'aquests vuit anys de govern tots hi han guanyat, tots han après coses i el bagatge que s'emporta el senyor Canongia li permetrà tenir l'encert i la capacitat de dur pel bon camí la Direcció General a la que estarà destinat, en un país com aquest, on, malgrat que no faltin mai emergències, si s'aplica una política preventiva s'estalviaran moltes coses i, per tant, donar un bon servei, no només, com fins ara, a la nostra ciutat, sinó també a aquest país.

Desitja, finalment al senyor Canongia que tingui molta sort i molt èxit en la seva feina.

El senyor Javaloyes i Vilalta desitja a l'exregidor senyor Canongia—ja que deixarà de tenir aquesta condició un cop acabada aquesta sessió plenària—i actual director d'Emergències, una bon feina i molta sort.

Manifesta que durant els vuit anys que fa que és a l'Ajuntament ha compartit moltes estones amb ell i manifesta que en un primer moment, tant per a ell com per a tothom, el senyor Canongia ofereix la imatge d'una persona dura. Diu, però, que malgrat que és seriós, a ell li ha demostrat que és íntegre, ferm en les seves conviccions i que es pot confiar en ell quan es pacta, sense que apareguin posteriorment sorpreses desagradables. Aclareix que ho diu estrictament des del punt de vista dels pactes polítics que es fan entre el govern i l'oposició.

Diu que és d'agrair trobar persones amb aquest calat profund, amb qui poder compartir estones agradables, malgrat que de vegades tinguin enfrontaments dialèctics, ja que aquests enfrontaments són fruit de les conviccions i serveixen per continuar avançant.

Manifesta que, en aquest sentit, el senyor Canongia li deixa un bon record i s'ofereix, tant personalment com en nom del GMPPC per estar a la seva disposició, sempre que ho necessiti.

Li desitja molta sort, ja que la tasca que desenvoluparà no és senzilla i el factor de la sort és important en el tema de les emergències.

El senyor Vives i Portell diu que, amb el permís del secretari, trencarà el protocol en la seva intervenció i tutejarà al senyor Canongia, ja que, malgrat que en les sessions

plenàries els membres del Ple sempre es tracten de vostè, avui li agradaria tenir la proximitat del company Canongia.

Diu que hi ha gent que no entén que en la política—com en moltes altres activitats de la vida—els qui la practiquen poden ser adversaris, però mai són enemics.

Recorda que va sentir aquesta afirmació fa molts anys—quan encara era adolescent—i li va quedar gravada. Explica que la va fer el senyor Felipe González, quan li van comunicar que el senyor Adolfo Suárez havia dimitit com a president del govern i algú li va preguntar si se n'alegrava, a la qual cosa va respondre que no, perquè el senyor Suárez era un adversari, però no un enemic, sinó que, fins i tot, era més aviat un amic, per les hores que havien passat junts, les discussions i els debats que havien tingut i els temes que havien pactat.

Diu, en aquest sentit, que avui en aquesta sessió plenària poden escenificar la mateixa idea, perquè se la creuen de veritat: poden ser adversaris i tenir diferències, però no enemistat, ans al contrari.

Comenta que sovint, en aquesta escena, els membres del Ple mantenen posicions dures i difícils. Coincideix amb l'opinió del senyor Javaloyes en el sentit que el senyor Canongia és una persona dura i afegeix que fins i tot és esquerpa i difícil, de vegades, en el to, com ho són també la resta de membres del Ple, en algunes ocasions, però diu que l'important és que fora de les sessions plenàries puguin anar junts a fer un cafè i parlar dels temes de forma distesa i amb franquesa, cosa que han aconseguit.

Diu que ell no és tan veterà com el senyor Javaloyes o altres persones que han intervingut anteriorment, però sempre ha tingut clara aquesta idea, amb tothom, en general i amb el senyor Canongia en particular.

Creu que això és important, perquè és el que s'emporta el senyor Canongia.

Recorda que el senyor Canongia ha explicat que el més maco que li ha passat o el millor que ha fet és una cosa molt humana, ja que l'important de la instal·lació del semàfor al qual ha fet referència no era el seu valor econòmic, sinó el servei que feia i el valor moral que tenia per a les persones que el van demanar.

Diu que això és el que s'emporten els representants municipals de la seva activitat política diària.

Manifesta que quan es forma part d'un grup de persones que treballen molt a prop les unes de les altres, més enllà de les diferències que puguin tenir entre elles, el que s'emporta cada una és el millor capital i el gran patrimoni.

Espera, per tant, que el senyor Canongia s'emporti aquest patrimoni de la petita part que li correspon al GMCiU, cap a un altre lloc, perquè el pugui explotar de la millor manera possible.

Diu que, més enllà de la diferència, el GMCiU desitja molta sort al senyor Canongia i que li vagi tot molt bé, i es posa a la seva disposició—com ho ha estat durant tots els anys en què han estat junts—en la seva nova tasca, que serà complicada, però que espera que podrà desenvolupar amb la mateixa tenacitat amb què ho ha fet en la seva responsabilitat de regidor de l'Ajuntament de Manresa.

L'alcalde agraeix les paraules que tots els presents han manifestat al senyor Canongia, en la mesura en què expressen una cosa que ha estat tradició d'aquest Ajuntament des de l'any 1979, consistent en una certa relació que de vegades, fins i tot, han qualificat com a "florentina" entre ells, malgrat la vehemència amb què hagin pogut defensar les seves idees.

Creu que totes les persones que formen part del Ple, com a govern o com a oposició, intenten ser bàsicament útil a la comunitat i, alhora, que aquesta utilitat els permeti formar-se com a persones.

En aquest sentit, diu que el senyor Canongia ha estat útil, no com a persona, sinó útil per a aquesta ciutat, ja que ha aportat el millor que sabia i que tenia, de la mateixa manera que ho intenten fer tots, lògicament amb els seus errors i encerts.

Diu que, sota el seu punt de vista personal i polític, aquest és el comiat d'una responsabilitat, i un "a reveure", ja que dona pas a una nova relació.

Agraeix el treball que ha dut a terme el senyor Canongia des de l'any 1991, com a regidor de l'oposició i del govern, i, com a alcalde, també li agraeix la funció que ha desenvolupat com a regidor.

Així mateix, dins del trajecte personal que han fet ell i el senyor Canongia, des de l'any 1988, li dona les gràcies per la feina realitzada "colze a colze", ja que en la relació que han tingut de vegades han arribat acords i de vegades s'han barallat, però sempre han tingut la clara vocació i l'objectiu comú de millorar la ciutat amb les seves idees, tan si són encertades com si no ho són.

Creu que això és molt important i manifesta, al respecte la satisfacció de l'Ajuntament, ja que, més enllà de la utilitat pública i de la formació personal a la que ha fet referència, s'expressa d'una forma molt clara un exemple del senyor Canongia i d'altres que han assumit responsabilitats en aquest Ajuntament, com a polítics i com a tècnics, en el sentit que l'activitat que es fa dins de l'àmbit del municipalisme és bona des del punt de vista personal i també des del punt de vista polític del país.

En el mateix sentit, diu que és molt positiu que les persones que han assumit responsabilitats com a regidors dins de l'àmbit municipalista puguin assumir-ne dins de l'àmbit governacional.

Acaba dient "a reveure" al senyor Canongia, ja que continuaran tenint relació personal i política, i li desitja sort, èxit i bona feina.

[Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 21 membres presents i, per tant, esdevé acord plenari amb el contingut que ha quedat reproduït.](#)

Un cop tractats tots els assumptes, l'alcalde aixeca la sessió, quan són les 20 hores i 30 minuts, la qual cosa, com a secretari general accidental, certifico, i s'estén aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat de Catalunya número i correlativament fins el

El secretari general accidental

Vist i plau
L'alcalde
